

257/272

פרוטוקול מס' 13

מישיבת הועדה המשותפת (של ועדת החוקה
חוק ומשפט ופנים ואיכות הסביבה) לענין
שינוי הטיפול במקרי אונס שהתקיימה ביום
ז' באדר א' תשל"ח - 14.2.78, בשעה 12.30

נ כ ח ו :

חברי הועדה :
ש. אלוני - יו"ר
ח. אשל
מ. וירשובסקי
י. יצחקי
ק. כהנא
ש. שטרן-קטן

מוזמנים:
חנ"צ ר. יעקבי
ד"ר ע. קפלן - לשכת עורכי-הדין
ל. שוקרון - משרד המשפטים
ד. גולדפרג - " "

מזכירת הועדה: ר. מלחי

קצרנית: ש. אלטרמן

סדר-היום: מסקנות הביניים

מסקנות ביניים

היו"ר ש. אלוני:

אני פותחת את הישיבה. בחלקה הראשון נעבור על מסקנות הביניים. הועדה הגיעה למסקנה שהיא מניחה מסקנות ביניים. לפני כל אחד מכם ישנו החומר ואני מציע שנקרא בקול רם. אם תהיינה הערות, נרשום אותן לפנינו, כדי שאפשר יהיה בראשית השבוע הבא להניח אותן על שולחן הכנסת.

מבוא:

ש. שטרן-קטן: לא כל כך מסתדר לי הניסוח לגבי המותר והאסור לאשה ולגבר.

היו"ר ש. אלוני: יש דעות קדומות לגבי איך צריכה אשה להתנהג ואיך צריך גבר להתנהג. זה מבוא.

ש. שטרן-קטן: לגבי הדעות בכלל הייתי רוצה קצת יותר לפרט.

היו"ר ש. אלוני: בבקשה, חסמני לך.

ק. כהנא: אני מסתייג מסעיף 4 במבוא. הוא לא שייך.

היו"ר ש. אלוני: לדעתי יש להדגיש את זכותה החוקית והמוסרית של כל אשה, כמו של האיש.

גב" קרפ: האם יש לנהוג בכל סגנון חיים? האם זה המסג" של הועדה?

ת. אשל: להיות בכל מקום ובכל זמן.

היו"ר ש. אלוני: הסעיף הזה חשוב מאד, מפני שיש החושבים שהאשה צריכה לשבת בבית.

ק. כהנא: יש להיגמל מללחום נגד דברים שהיו פעם קיימים, והם כבר מזמן אינם קיימים. דווקא על ידי העובדה שאנחנו לוחמים נגדם, אנחנו שוב מעלים אותם מחדש.

ש. שטרן-קטן: בסעיף 3 במבוא אנחנו מדברים על כבודה וזכויותיה כאדם. זהו סעיף רחב.

ת. אשל: זה לא בדיוק כך. יש אנשים הטוענים שבעצם העובדה שחילת לקחה טרמפ היא כבר נתנה היתר. שנית, מבלי שנקבע עמדה לגבי פרוצה, גם עליה צריך להגן.

ש. שטרן-קטן: נכון, גם עליה צריך להגן בפני אונסים.

ת. אשל: בדיוק. אבל יש אנשים בחברה הסוברים שסגנון החיים שלה מתיר כך לנהוג.

ק. כהנא: זה לא נאמר כאן. נוסף לכך, כאשר את דיברת על טרמפ, כולנו אומרים: אנחנו מעוניינים שחילת לא יסעו בטרמפים. ביקשנו שיאפשרו דרכי נסיעה אחרות, כדי שלא יקרו מקרים. זה לא אומר, חס וחלילה, שמי שנוסע בטרמפ מופקר למשהו. הסעיף הזה אינו קובע אצלי.

ש. שטרן-קטן: כאשר אומרים שהיא לא תסיע בטרמפ, הבעיה במקום אחר.

ת. אשל: אולי צריך לכתוב לא רק לגבי אשה אלא לגבי כל אזרח במדינה.

פ. כהנא: אני מתנהג שגבר ינהג בכל סגנון חיים שהוא רוצה.

ד. גולדפרב: אם אפשר להציע משהו שישים את הדגש על ההגנה שאנחנו רוצים לתת לה - יש להדגיש שהחוק יגן על אשה בכל מקום ובכל זמן, ובלי קשר לסגנון החיים שלה.

מ. וירשובסקי: על החוק והחברה.

היו"ר ש. אלוני: אני מקבלת.

החלט לגבי סעיף 4 במבוא: יש להדגיש כי על החוק והחברה להגן על האשה בכל מקום ובכל זמן, בלי קשה לסגנון חייה.

המלצות כלליות

מ. וירשובסקי: בסעיף 2. הנאנסת והנתקפת.

ע. קפלן: קורבן העבירה המינית.

היו"ר ש. אלוני: 2. על מנת לעודד הגשת תלונות על מקרי תקיפה על רקע מיני ממליצה הוועדה לכבד רצונו של הקרבן.

ת. אשל: הייתי רוצה שנחליט בשלב זה, משום שאנחנו עלולים לעמוד בפני הצורך לשנות הרבה דברים, אם אנחנו מדברים רק על מקרי אונס, או גם על מעשים מגונים, או מעשים על רקע תקיפה מינית. אם אנחנו סבורים שאנחנו רוצים להרחיב את היריעה, צריך להחליט על כך בשלב מוקדם. יכול להיות שכדאי שלא נשנה, אלא נוסיף אחר-כך את הסעיף שאנחנו ממליצים שיורחב גם לגבי מקרים אחרים.

ר. מלחי: ה"טרמפ אוף רפרנס" מגבילים אותנו.

היו"ר ש. אלוני: אני מציעה שבסוף המבוא נוסיף סעיף 5 האומר, שבכל מקום שאנו מתיחסים לאונס ונאנסת, הועדה מתכוונת לגבי תקיפה מינית או לנסיון לתקיפה מינית.

מ. וירשובסקי: הייתי עושה אחרי סעיף 1 במבוא סעיף 2 שאת מציעה, כי אחרת הסעיפים 2, 3 ו-4 הם דברים אחרים.

היו"ר ש. אלוני: הסעיף שהוספנו יהיה סעיף 2.

החלט להוסיף סעיף 2 במבוא: בכל מקום שאנו מתיחסים לאונס ונאנסת, הועדה מתכוונת לגבי תקיפה מינית או לנסיון לתקיפה מינית. בהתאם לכך ישתנה סימול הסעיפים.

ת. אשל: לאור התוספת של סעיף 2 במבוא, אני מייצעת שלא נשנה את הנוסח של סעיף 2 בהמלצות הכלליות.

היו"ר ש. אלוני: איננו משנים.

ק. כהנא: לסעיף 4 : האם אנחנו רוצים להביא המלצות שאינן סבירות? על ידי כך אנחנו ממעיטים מערך ההמלצות. כאשר אנחנו ממליצים, לדוגמא, לדאוג לתאורה מתאימה בדרכים המובילות לישובים. אני הייתי רוצה שלחפץ-חיים תהיה תאורה בדרך, אבל אני מתאר לי שזה יקח עוד הרבה זמן.

היו"ר ש. אלוני: אפשר להוסיף : לדאוג ככל האפשר.

ק. כהנא: אני חושש להמלצות אלה.

מ. וירשובסקי: אני מצטרף. אנחנו תובעים תביעה שהיא נורמלית והיא סבירה, אבל במדינת ישראל ב-1978 לא לכל הישובים יש תחבורה ציבורית שמגיעה בזמן סביר ותאורה מתאימה. זה לא נובע מהמלחמה באונס אלא מסיבות אחרות. אם אנחנו מכניסים במסגרת המלצות ביניים דבר כזה, יכולים לבוא ולהגיד : חבר'ה, זה לא כל כך מעשי ורציני.

הייתי כותב במבוא שנוצרו בארץ תנאים, שגם בהם בבוא הזמן צריך לטפל. אבל לגבי הדברים שאנחנו חייבים להיהרג עליהם, זה מכניס אלמנט לא רציני. במבוא הייתי מכניס המלצות אופרטיביות כלליות.

ת. אשל: אני מקבלת שלא צריך לערבב מין בשאינו מינו. אבל אינני מקבלת שיש לעבור על הדברים האלה. אני חושבת, כמו הרב כהנא, שודאי יש סיבות טובות למה אין תאורה. צריך לפנות לגופים שאחראים לביצוע. אבל רצוי שנפריד בין המלצות ישירות ונסיבתיות. זו נראית לי המלצה נסיבתית. היא מאד חשובה, אבל אינה עומדת ברמה אחת עם ההמלצות האחרות. תוך הטיפול על פני ההמלצות, יכול להיות שנוסיף מספר המלצות נוספות ונשים אותן יחד.

היו"ר ש. אלוני: אנחנו עדיין בשלב של המלצות כלליות. את הענין של משרד הפנים אני מורידה לגמרי.

ש. שטרן-קטן: אני הייתי נותנת ביטוי בר-תוקף מחייב יותר לענין התאורה.

היו"ר ש. אלוני: האם ישנה הסכמה למחוק את ענין התאורה?

מ. שחל: אנחנו יודעים שבעית ההליכה בחושך למקומות ישוב היא בעיה. אותו הנושא של חוסר איזון בתנאי החיים והמגורים - הוא מן הדברים השלייליים בחלקי ישוב שונים.

היו"ר ש. אלוני: סעיף 5 יהיה סעיף 4 ויאמר : הועדה סבורה שיש לעודד ארגון קורסים להתגוננות....

מ. וירשובסקי: האם לא כדאי להפנות את ההמלצה למישהו מסוים.

היו"ר ש. אלוני: כגון: במערכת החינוך והצבא.

ק. כהנא: הועדה סבורה שיש לעודד. ממי אנחנו תובעים ?

היו"ר ש. אלוני: ממשרד החינוך, במסגרות הגד"נע, המתנ"סים וכד'.

סעיף 5 : בהתחשב בעובדה שבין קרבנות האונס נמצאות לא אחת גם חיילות.....

החלט לגבי ההמלצות הכלליות:

לקבל את הסעיפים 1, 2, 3. לשנות את הסימול של הסעיפים
6, 5 ל- 4, 5.

להפוך את הסעיף 4 לסעיף 6 בגוסס הבא: הובא לידיעת הועדה
כי התחבורה הציבורית..... מצב זה מגביר את הסיכון של
תקיפה ואונס. לנוכח סיכון זה ממליצה הוועדה, כי על משרד
התחבורה להבטיח ככל האפשר, שלכל ישוב בארץ תהיה תחבורה
ציבורית שתגיע עד לפתח הישוב בתדירות סבירה.

המלצות מיוחדות

1. המשטרה

- תנ"צ ר. יעקבי: לסעיף ב: אנחנו מתכוונים לומר שבמקרה שיש קושי לנאנסת
לבוא ליחידת משטרה, על המשטרה לסייע לה על ידי הסעה.
- היו"ר ש. אלוני: מתעורר ויכוח אם היא מתקשה או לא. התורן יכול להגיד לה:
תרדי ותחפשי טקסי. הניסוח כמו שהוא נותן פסיכולוגית להט
של עזרה יותר גדולה. זה למעשה הולך ברוח הדברים שנאמרו בוועדה.
- ש. שטרן-קטן: מחוץ לתחנת המשטרה.
- היו"ר ש. אלוני: היא אמרה לניידת, זו גם משטרה.
מר יעקבי, אתה רוצה שייאמר מחוץ לתחנת המשטרה?
כן.
- תנ"צ ר. יעקבי: "לפי הצורך" נותן לך את מה שאתה רוצה, מר יעקבי.
- ש. שטרן-קטן: עדיף לומר "נפשי" ולא "פסיכולוגי - סעיף ג.
- הנפשי ולפעמים הפיזי הקשה.
- היו"ר ש. אלוני: הייתי רוצה להוסיף הוראה, שהמשטרה תפעל, ככל האפשר, שיהיו
אנשים שיפעלו בנושא זה, שהיא תפעל להכשרתם של האנשים האלה.
- היו"ר ש. אלוני: סעיף ד: הטיפול בכל תחנת משטרה במקרים של אונס ייחסר, ככל
האפשר, לאנשים שיתמחו בטיפול בנושא זה.
- תנ"צ ר. יעקבי: למעשה ה: בזמנו דובר בוועדה שהיושבת-ראש התקשר עם שר
הבריאות, כדי לבדוק אפשרות להרחיב את התכנית שישנה בירושלים
על בתי חולים אחרים. רשימת בתי החולים מיותרת. הרשימה לא קבועה, כל פעם בית חולים אחר
תורן. אין לזה משמעות.
- היו"ר ש. אלוני: יש משמעות לשמות וכתובות מלאות.
- תנ"צ ר. יעקבי: תורניות של עובדים סיעודיים - כן.
- גב' קרפ: אם יוקמו מרכזים סיעודיים לטיפול באונס ?
- היו"ר ש. אלוני: מה שיש פה אינו גורע. הייתי מוסיפה שמות וכתובות.

- תנ"צ ר. יעקבי: העיקר מספר הטלפון.
- היו"ר ש. אלוני: שמות, כתובות ומספרי טלפון.
- תנ"צ ר. יעקבי: לסעיף ו: אם יש הסדר, היא לא דרושה שם.
- היו"ר ש. אלוני: אמרנו, אם יש הסדר בבית חולים - היא יוצאת לבית החולים. אנחנו רוצים שהיא תגיע לשם ותברר אם היא דרושה או לא.
- ש. שטרן-קטן: לא צריך את השם המוגדר של עובד סיעודי כעובד סוציאלי? יכול להיות פסיכולוג.
- ת. אשל: אני מציעה לתקן: האם רצונה בסיוע.
- ש. שטרן-קטן: למה פתאום העובדים הסיעודיים נעשים עובדת?
- ק. כהנא: אנחנו הרי בעצם רוצים שתהיינה נשים. אנחנו גם יודעים עוד משהו - שהעובדים הסיעודיים הם ברובם ככולם ממין נקבה. יש גברים מעטים. אם כך, למה לא להגיד את הרצוי לנו.
- י. יצחקי: עובדת סיעודית או עובד סיעודי.
- היו"ר ש. אלוני: עובד(ת)
- תנ"צ ר. יעקבי: שיהיה כתוב: תוזעק טלפונית. אם אין לה טלפון, אז תהיה בעיה.
- הדבר השני העקרוני: אני סיפרתי על הנסיון שאנחנו עושים בתל-אביב, נסיון מאד מוצלח. בתל אביב יש למשטרה עובדים סיעודיים ברמה טובה מאד. ביחידה לנוער של תל-אביב יש יחידה גדולה שחוקרת את בעיית הנוער. שם יש חוליות סיעוד, יש סוציולוגים, פסיכולוגים, עובדים סוציאליים, מחנכים - רובם נשים.
- בכל מקרה של אונס אנחנו מתכוונים להביא אותם. הם יתנו את כל העזרה הסיעודית הנפשית בשלב ראשון. אחר כך - גם את החקירה.
- היו"ר ש. אלוני: אנחנו יודעים את הקשיים של המשטרה לאורך כל הקו. בכל הדברים לא ניסינו ללחוץ קטגורית, אלא השארנו לפי נסיבות המקרה. כאשר אתה אומר להזעיק בטלפון, אתה מצמצם את הענין. יש מקרים שאתה מזעיק בטלפון, יכול להיות שיש מקרים של דרך אחרת.
- גב' קרפ: לאור הניתוח שעשינו כאן, האם לא כדאי שהועדה תמליץ שרצוי שזו תהיה עובדת?
- ר. מלחי: בפרק הסיעודי יש המלצה על אשה (עמוד 9, סעיף ו').
- היו"ר ש. אלוני: בסעיף ד' נוסף: ויש לעשות שהמטפלים יהיו נשים.
- תנ"צ ר. יעקבי: לסעיף ז': לגבי "קרוב או ידיד של הנפגעת" - אני חושש מאד שהנפגעת עלולה לבקש שהם יהיו נוכחים, מבלי שהיא צופה באיזה מצב מביך היא עשויה להיות. עובדת סוציאלית זו עובדת ניטרלית ואני מקוה שהיא לא תעשה שימוש לא הוגן.
- היו"ר ש. אלוני: אם היא תבקש?
- תנ"צ ר. יעקבי: הייתי חושב פעמיים. היא לא מודעת למצב שתימצא בו. הייתי מוסיף: לפי בקשת הנפגעת, אם הדבר לא עלול לחבל בחקירה.

לא. נמחוק רק את המשפט "או לקרוב או ידיד של הנפגעת"

הי"ר ש. אלוני:

לסעיף ח: לשם איתור העברין או הפוגע?

החשוד.

גב' קרפ:

לאיתור התוקף.

מ. וירשובסקי:

כתבנו קודם: לאתר את העבריינין.

ת. אשל:

לאיתור העבריינין.

הי"ר ש. אלוני:

לסעיף ז' הייתי מוסף: המשטרה תאפשר לקרוב או ידיד לחכות
בחדר סמוך.

י. יצחקי:

אסור לנו. אנחנו נותנים עקרונות כלליים. אחד מהשנים - או
שהקרוב נחוץ או לא. אם לא נחוץ - צריך למחוק. אני נבהל

מ. וירשובסקי:

מהצעה יותר מדי מפורטת.

אני חושש מהרישא של סעיף ט'. יכול להיות שהעובדת הסיעודית
תאחר ואנחנו מעכבים. השוטר מחכה חצי שעה, גם הבחורה מחכה

תנ"צ ר. יעקבי:

עד שהעובדת הסיעודית תגיע.

נשכלל את דרך הבאת העובדים הסיעודיים. אחרת נפתח פתח
שהחקירה תתנהל בלעדיתהן.

ת. אשל:

אנחנו גם מאפשרים להביא אותה לבית חולים, לפני שהעובד
הסיעודי בא, והעובד הסיעודי בא לבית החולים.

ר. מלחי:

לא הייתי מנסח את זה כך: לשם המידע הדרוש לאיתור. יש
מצבים שאנחנו צריכים לצאת למקום כדי לאתר.

תנ"צ ר. יעקבי:

יחד עם העובד הסיעודי. נכתוב: אולם הזמנת העובד(ת)
הסיעודי(ת) לא תעכב את ביצוע פעולות הכרחיות הדרושות לשם

הי"ר ש. אלוני:

איתור העבריינין.

לסעיף י"א: אנחנו נכנסים לסוגיה משפטית סבוכה. אותה בעיה
קיימת גם לגבי אנשים שמפחדים לזהות. עד עכשיו הדעה היא

תנ"צ ר. יעקבי:

שמבחינה משפטית הוא צריך להיות חשוף לדעה נגדית. אני הייתי ממליץ שמשרד המשפטים יבדוק
את הנושא.

היום יש שמונה אנשים במיסדר זיהוי. העובדה היא עובדה שכל
השמונה רואים אותה. היא נחקרת ונשאלת, כאשר השמונה נמצאים

הי"ר ש. אלוני:

שם. אחרי שהיא אומרת "זה האיש", כל השבעה יכולים ללכת הביתה והחקירה היא רק איתו. פה
אתה חושף אותה וכל השמונה יודעים שהבחורה הזאת נאנסה.

אני מעלה בעיה שקיימת לא רק לגבי אונס, גם בעבירות אחרות.
אנשים לא מזהים מפני שהם מפחדים. מבחינה משפטית יש ספק

תנ"צ ר. יעקבי:

רציני בעריכת מסדר זיהוי, כאשר היא מאחורי פרגוד - האם זה קביל או לא.

אם הדבר מצריך שינוי חוק, יפעלו לשינוי חוק.

מ. וירשובסקי:

אין חוק אלא נוהלים. תיבדק האפשרות.

הי"ר ש. אלוני:

אני רואה אפשרות אחרת, הרבה יותר יעילה. העדה מאופרת כך
שאי אפשר לזהות אותה. לא בכל יחידת משטרה יש ראי כזה שאת

תנ"צ ר. יעקבי:

מדברת עליו.

ת. אשל:
המרחקים בארץ הם לא כל כך גדולים שאי אפשר להעביר לשלשה מוקדים.

היו"ר ש. אלוני:
אין שום סיבה ששמונה איש יראו אותה.

תנ"צ ר. יעקבי:
לסעיף יב': הדגש בהתאם לצורך. יהיו מקרים שהבדיקה בבית חולים תהיה יותר מאוחר.

היו"ר ש. אלוני:
או שאין צורך בבדיקה בבית חולים. אם יתקבל שנסיון לאונס הוא כדין אונס וגם מוכה, יכול להיות שהיא תצטרך עזרה רפואית ולא בדיקה.

תנ"צ ר. יעקבי:
לסעיף יג': בפרקטיקה לא הודענו למשפחה, מפני שחששנו שזה יגיע לאנס.

היו"ר ש. אלוני:
אתה רוצה להוסיף, אלא אם כן הודעה כזו עשויה לחבל בחקירה?

ע. קפלן:
בחוק הנוער יש דבר כזה.

היו"ר ש. אלוני:
זה כבר לפי שיקול.

מ. וירשובסקי:
לסעיף יד': כאן מדובר באופן כללי על קורסים. אני בכל זאת חושב שבסעיף ד' בעמוד הקודם היינו צריכים להגיד שצריך להיות כמגמה, שבכל תחנת משטרה יהיו אנשים שמתמחים בטיפול הזה. יד' וד' לא מתקשרים.
ש. שטרן-קטן:
יש כאן שני נושאים.

מ. וירשובסקי:
אולי נוסיף בסעיף ד': הטפול בכל תחנת משטרה ייוחד, ככל האפשר.

תנ"צ ר. יעקבי:
במחוז תל-אביב יש שש יחידות.

ת. אשל:
אם יש מקרה אונס, תעבירו למוקד אחד.

היו"ר ש. אלוני:
סעיף ד': הטיפול בכל תחנת משטרה יימסר, ככל האפשר, לאנשים שיתמחו בטיפול בנושא זה.....

סעיף יד': תכנית הלימודים בקורסים לשוטרים תכלול מידע והדרכה על הטיפול.....

ק. כהנא:
אנחנו מצמצמים בזה לטיפול במשטרה.

היו"ר ש. אלוני:
זה פרק של משטרה. אחר-כך יש 2 פרקים נוספים של בתי חולים ועובדי סיעוד.

סעיף טו': הועדה ממליצה בפני המשטרה לדאוג במיוחד להכשרת נשים לתפקידי החקירה והטיפול המשטרתיים.... - למחוק את המשפט: "הועדה סבורה כי רצוי שהטיפול...." ייעשה בידי נשים וכך את שתי המלים "אי לזאת".

הוחלט לגבי הפרק המלצות מיוחדות: 1. משטרה לקבל את הסעיפים א-טו, עם השינויים המוצעים.

2. בית החולים:

"הועדה מגיעה למסקנה" ?

ק. כהנה:

אם אני רוצה לדרוש מבית חולים, אני רוצה לדרוש בחיוב.

ש. שטרן-קטן:

הועדה משוכנעת שהטיפול הנכון מחייב שחדרי המיון יהיו ערוכים.

מ. וירשובסקי:

אמרנו שליד חדר המיון יהיה צוות מאומן.

ת. אשל:

נגיד הכל בחיוב, כי אנחנו מעונינים שהם יעשו.

ש. שטרן-קטן:

הועדה סבורה שמחוייבת היערכות מיוחדת ברחבי הארץ לטיפול נכון בנפגעת קרבן האונס.

היו"ר ש. אלוני:

אפשר להגיד באופן מפורש שמשרד הבריאות יקנה את המודל של "שערי צדק".

ש. שטרן-קטן:

אמרנו "דוגמת 'שערי צדק'".

היו"ר ש. אלוני:

לסעיף א': האם אנחנו יכולים לקבוע את העדיפות? יש לי חששות.

ק. כהנא:

יהיה מאמץ לא לחת לקורבנות האונס לחכות תקופה בלתי סבירה.

ת. אשל:

יכללו בין המקרים הדחופים.

ש. שטרן-קטן:

כאשר אנחנו מדברים על המשטרה - אז זו המשטרה. כאן אנחנו עוסקים בבית חולים. חזקה על האנשים בבית החולים

מ. וירשובסקי:

שהם יהיו רגישים בדיון כמונו.

בתי החולים לא רואים את הדבר כל כך דחוף, לכן צריך להדגיש.

ש. שטרן-קטן:

אנחנו אמרנו שלקורבנות האונס תינתן עדיפות, בלי לפרט.

היו"ר ש. אלוני:

הייתי מציע למחוק את המלים "ולא תישאל שאלות מיותרות". (סעיף ב')

מ. וירשובסקי:

אני כן הייתי מכניסה, כי הם לא חוקרי משטרה. אנחנו נותנים הנחייה שצריך לדאוג לא לנהל שיחות מיותרות.

היו"ר ש. אלוני:

אנחנו לא נותנים הנחייה מה לשאול.

אנחנו עומדים להציע למטרת סיוע לייחס חשיבות דווקא לידיעות שתתקבלנה במרכזים האלה.

גב' קרפ:

כאן מדובר על חדר מיון רגיל. אין לך מרכז, היא באה לחדר מיון - מה את מבקשת? שיכניסו אותה לחדר מיוחד

היו"ר ש. אלוני:

או מאחורי פרגוד, ושלא ינהלו איתה סימפוזיונים על סקס.

- לסעיף ד' : אלא אם המשטרה קובעת אחרת. תנ"צ ר. יעקבי :
- הייתי מוסיף : בכל ההקדם. מ. וירשובסקי :
- סעיף ז' : זה שייך לבית החולים. גב" קרפ :
- סעיף ו' דן בהדרכה וסעיף ז' דן בהנחיות. הכוונה כאן לכל הגורמים בבית החולים, אחרת אין לו משמעות.
- רצוי שהרופא הבודק יהיה בעל הכשרה. ע. קפלן :
- לסעיף ח' : אנחנו יכולים להכתיב מה ילמדו בבתי ספר לרפואה? מ. וירשובסקי :
- הועדה ממליצה שתכנית הלימודים בבתי הספר לרפואה... היו"ר ש. אלוני :

הוחלט לגבי הפרק של המלצות מיוחדות:2. בית החולים לקבל את הסעיפים א - ח, עם השינויים שהוצעו.

3. עובדי סיעוד

- לגבי עובדי הסיעוד והמתנדבים השונים - מגיע לידיהם מידע חמור וסודי. אני מציע לכתוב : עובדי סיעוד ומתנדבים אחרים יתיחסו לכל מידע שיגיע לידיעתם כאל מידע חסוי ולא יעשו בו שימוש. תנ"צ ר. יעקבי :
- אני הייתי מחמירה פה והייתי אומרת, שהם יוחתמו על הצהרה מתאימה. היו"ר ש. אלוני :
- לגבי מתנדבים אולי זה נכון. לגבי עובד סיעודי יש לו התחייבות במסגרת העתיקה המקצועית שלו. ש. שטרן-קטן :
- אנחנו מכניסים את העובדת הסיעודית למבצ שהיא משתלבת במערכת של חקירה משפטית, שהיא מערכת אחרת. היו"ר ש. אלוני :
- אני מסתייגת. ש. שטרן-קטן :
- העובדים הסיעודיים והמתנדבים יתחייבו לשמור על המידע שיגיע לידיעתם תוך מלוי תפקידים כמידע חסוי. היו"ר ש. אלוני :
- יתחייבו בפני הגוף שמפעיל אותם. תנ"צ ר. יעקבי :
- בסעיף f נמחק את הקטע האחרון, מהמלים " ובכלל זה-גופים"... היו"ר ש. אלוני :
- סעיף ב' : העובד(ת) הסיעודי(ת) החורג(נית) יגיע למקום בהתאם להזמנת המשטרה בכל מקרה... היו"ר ש. אלוני :
- בזה סיכמנו.

הוחלט לגבי הפרק המלצות מיוחדות:3. עובדי סיעוד לקבל את הסעיפים א - ז, עם השינויים המוצעים.

אלה מסקנות ביניים?

מ. וירשובסקי:

אלה מסקנות ביניים שתונחנה בפני הכנסת בשבוע הבא.

היו"ר ש. אלוני:

יהיה ברור שזה רק חלק ראשון?

מ. וירשובסקי:

במבוא כתוב שיש שני חלקים.

היו"ר ש. אלוני:

הישיבה ננעלה בשעה 14.10